

ŠKOLNÍ REVUE

PODZIMNÍ EXKURZE

NOVÝ FOTOKOMIKS

FOTOSOUTĚŽ
NEJ FOTKA Z PRÁZDNIN

ZNÁME NAŠE
UČITELE?

VTIPY A VTÍPKY

15. listopadu 2022

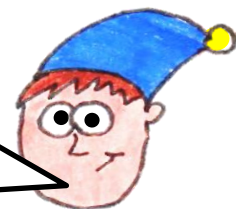
XVII. ročník, č. 1

ŠKOLNÍ REVUE

Bylo nebylo

Už to zase začalo	1
Právník školil deváťáky	2
Šestáci mezi hvězdami	2
Archeologie – to je věda	3
Co dál? To poradí na úřadu práce	3
Toulky Prahou	4
Dny přírodních věd	6
29. ročník Střelického krosu	8
Už víme, že hasiči to nemají jednoduché	9
6.B na výletě do pravěku	11
<u>Fotosoutěž</u>	
Nej fotka z prázdnin	13
<u>Rozhovory a ankety</u>	
Rozhovor s paní učitelkou Brzobohatou	15
Známe své učitele?	18
Holky versus kluci	21
<u>Fotokomiks</u>	
Případ ztraceného učitele	22
<u>Recenze</u>	
Doporučujeme k přečtení	25
<u>Literární koutek</u>	
Prapodivná zvířata	26
<u>Výtvarný koutek</u>	
Podzimní malování	29

Ahoj, jsem redakční skřítek Střelík a vítám Vás na stránkách Školní revue. Hezké čtení přeji.

Zábava

Křížovky	32
Pár vtipů na závěr	33

Vydává: ZŠ a MŠ Střelice, Komenského 2,
664 41 Střelice

www: www.skolastrelice.cz/skolni-casopis

e-mail: skolnirevue@centrum.cz

Časopis vychází 4x ročně v 17 – 20 výtiscích a je distribuován zdarma.

Redakční rada

Šéfredaktorka: Mgr. Vlasta Sokolová

Redaktoři:

A.Andrš, 6.A, K.Chalupská, 6.A, Sofie Slováková, 6.A,
L.Trunečková, 7.A, Netíková, 7.B, A.Kutlvašrová, 8.A,
J.Švestka, 8.A, K.Zahradníková, 8.A, V.Švestka, 8.B,
E. Šimáková, 8.B, A.Mlčkovská, 8.B, R.Žídek, 8.B,
J.Holzer, 8.B, K.Zemanová, 8.B, A.Škárková, 9.B,
M.Audy, 9.A, J.Antoš, 9.A

Konzultant: Mgr. Blanka Dalecká

Chyby a překlepy: skřítek Střelík

Foto na obálce: Nela Tomšů, 6.B,
Alice Bartoňová, 8.B

Vítáme vás, naši noví spolužáci, kéž máte před sebou devět úspěšných let.

UŽ TO ZASE ZAČALO

Prázdniny už skončily a bylo načase, vrátit se zpět do školy. Povinností teď sice bude víc než zábavy, ale i tak se můžeme snažit si tento rok co nejvíce užít. Budeme se vídat se svými spolužáky a můžeme opět štvát učitele, aby z nás zase měli radost. Každou hodinu budeme netrpělivě čekat, než zazvoní a budeme se celý týden těšit na víkend, kdy dostaneme alespoň trochu toho zaslouženého odpočinku. No... co si budeme nalhávat, prázdniny byly lepší, jenže se s nimi musíme rozloučit a zvyknout si na školu. Přeji všem hodně štěstí do nového školního roku, ať to tu společně vydržíme.

Laura Trunečková, 7.A, foto: Aleš Kadlec

PRÁVNÍK ŠKOLIL DEVÁŽÁKY

V úterý 13. září 2022 nás, žáky devátých tříd, navštívil pan právník, který nám popovídal o naší právní zodpovědnosti po našich patnáctých narozeninách. Bavili jsme se hlavně o dodržování a porušování zákona, která se nás mohou týkat. Po pauze na oběd jsme mohli na papírky anonymně napsat své dotazy, na které nám pan právník ochotně odpověděl.

Miroslav Audy, 9.A

ŠESTÁCI MEZI HVĚZDAMI

V úterý 20. září 2022 se žáci šestých tříd vydali na exkurzi do planetária Brno. Ze Střelic nás vlak odvezl do Brna, kde jsme pak přestoupili na tramvaj, která nás dovezla na kopec Kraví hora. Ve hvězdárně jsme měli velmi naučný hodinový program o planetách a jejich měsících. Zjistili jsme, že na Marsu mohl existovat život.

Po programu jsme měli na náměstí rozchod, skoro všichni šli do McDonaldu. Po rozchodu jsme se posunuli na brněnské hlavní nádraží a tam jsme nasedli na vlak, který nás odvezl do Střelic.

Sofie Slovákova, 6.A

Foto: astro.cz, Bohumír Veselý

ARCHEOLOGIE – TO JE VĚDA

Pondělí 26. září 2022 bylo dnem, kdy v sedmé a osmé vyučovací hodině navštívil naši třídu 6.A archeolog Tomáš Berkovec. Povídal nám o zkoumání života předchůdců dnešních lidí. Vysvětloval nám, jakými metodami postupují při objevování nálezů z pravěku.

Přinesl pár kopií venuší (mezi nimi byla kopie slavné Věstonické venuše, která byla nalezena v popelišti mezi Dolními Věstonicemi a Pavlovem). Dále nám ukazoval různé šperky, náramky, zvířata z hlíny, zlaté mince atd. Pochopili jsme, že práce archeologa není vůbec jednoduchá.

Karolína Chalupská, 6.A, foto: Eva Sázavská

CO DÁL? TO PORADÍ NA ÚŘADU PRÁCE

Ve čtvrtek 22. září 2022 se třída 9.B společně s paní učitelkou Hradečnou vydala na výukový program na úřad práce. Všichni se vlakem dopravili do Brna a s občasnými přednáškami paní učitelky o historii některých míst a budov se vydali od nádraží na nedlouhou cestu k budově Úřadu práce Brno-venkov.

Po příchodu nás přivítala paní lektorka, která nám měla vysvětlit systém podávání přihlášek na SŠ a zápisových lístků na střední školy a také nám pomoci s výběrem

BYLO NEBYLO

budoucích povolání. Nejdříve nám povídala o druzích škol a jejich dělení, následně nám rozdala test, který byl utvořen tak, aby nám pomohl zjistit naše silné a slabé stránky a vytipovat zaměstnání, ve kterých bychom je mohli využít.

Po přednášce jsme měli chvíli prostor na otázky a na rozebrání papírů,

na nichž byly jednotlivé obory popsány.

Poté následovala už jen cesta domů, a jelikož zbýval ještě nějaký ten čas do odjezdu vlaku, měli jsme ještě možnost jít do nedalekého nákupního centra a koupit si třeba oběd. Do Střelic jsme se vrátili celkem brzy, ale odpolední vyučování se už nekonalo.

Adéla Škárková, 9.B

TOULKY PRAHOU

Brzy ráno (v 5:00!) jsme se 5. října 2022 sešli na horním nádraží ve Střelicích a v 5:15 jsme odjžděli směr Brno, pak z Brna „Regiojetem“ do Prahy. Jeli jsme něco přes dvě a půl hodiny a většina lidí cestu prospala.

Přijeli jsme na hlavní nádraží v Praze a vydali jsme se směrem k metru. Sešli jsme po schodech do podzemí a nastoupili do metra, pro některé to byl velký zážitek, protože jeli metrem poprvé, a obohatili jsme moravský slovník o nové slovo metro = krtek. Z krtka jsme přestoupili na šalinu, pardon – tramvaj, a jeli jsme k Národnímu technickému muzeu.

V muzeu jsme mohli vidět různé expozice, například o astronomii nebo o dopravě. Po prohlídce muzea jsme popojeli k Pražskému hradu a cestou k němu jsme se zastavili u ministerstva zahraničních věcí, kde nám pan průvodce pověděl hodně zajímavého o našich dějinách.

U Hradu jsme zhlédli výměnu stráží, ale kvůli evropskému summitu jsme ho nemohli navštívit. Od Hradu jsme šli kolem Poslanecké sněmovny, kde jsme poněkud narušili reportáž České televize.

Prošli jsme krásnými valdštejnskými zahradami a dalšími ulicemi Malé Strany a dorazili jsme ke Karlovu mostu, kde jsme dostali malý rozchod, abychom si most užili po svém.

Po přechodu Karlova mostu jsme si sedli na zídku na jakémisi mini náměstí za ním a čekali jsme na zbytek skupiny, která ještě most přecházela a kochala se stánky, kde kreslili karikatury.

Když jsme tam tak čekali, všimli jsme si seskupující se skupiny Japonců, kteří se tam přišli vyfotit, ale spíš to vypadalo, jako kdyby se tam měla konat nějaká demonstrace. Po chvíli došel zbytek skupiny, a tak jsem vyrazili zase dál.

Na Staroměstském náměstí jsme stihli odbíjení orloje a pak jsme se přesunuli na Václavské náměstí, kde jsme dostali rozchod a mohli jsme se pohybovat kdekoliv po náměstí, ale většina lidí stejně zamířila do KFC.

Ke konci rozchodu jsme šli na horní konec náměstí, kde jsme si sedli na obrubník a čekali na ostatní. Na obrubník jsme si sedli proto, že tam nikde nebyly lavičky, asi v Praze neví, že lavičky jsou potřeba. Potom jsme šli na Hlavní nádraží, odkud jsme odjeli „Regiojetem“ do Brna a odtud vlakem bez obrazovek, wifi a občerstvení do Střelic.

Miroslav Audy a Jan Antoš, 9.A

Foto: Vlasta Sokolová

DNY PŘÍRODNÍCH VĚD

Ve středu 5. října 2022 se dvě skupinky, složené z žáků 8. a 9. tříd, vydaly spolu s paní učitelkou Benešovou do brněnské ZOO na soutěž pořádanou střední školou chemickou v Brně pod názvem Den přírodních věd. Při příchodu si nás převzaly průvodkyně, které nám pomáhaly dostat se na správná stanoviště a také nás hlídaly, abychom nepodváděli.

Celý letošní ročník měl připomenout 200. výročí narození Johanna Gregora Mendela, a tak hlavním tématem byla genetika. Tři stanoviště byla zaměřena přírodopisně, další dvě na chemii a fyziku. Na každém stanovišti bylo třeba bedlivě naslouchat studentům, kteří nám přednášeli. Myslím, že všichni zúčastnění si odsud odnesli mnoho nových zajímavých informací a zkušeností. Skončili jsme 12. a 39. místě mezi 66 týmy. A naše paní učitelka? Ta mezi učiteli vyhrála na celé čáře.

Adéla Škárková, 9.B, foto: Lenka Benešová

Ve čtvrtek 6. Října 2022 jsme jeli do zoo Brno zúčastnit se přírodovědné soutěže i my, mladší žáci. Vyjeli jsme okolo osmé ráno, jelo nás šest a jako doprovod jsme měli pana učitele Beneše.

Soutěž probíhala stejně jako minulý rok. Byli jsme rozděleni do dvou skupinek po třech a s průvodcem jsme chodili po zoo, pozorně jsme poslouchali výklady na všech stanovištích a pak jsme vyplnili papír s otázkami.

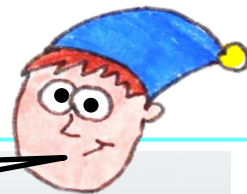
S námi chodila ještě jedna skupinka, myslím, že byli z Rousínova. Původně se zdáli celkem milí, ale jejich učitelka moc milá teda nebyla. V klidu jsme se s nimi bavili a ta učitelka o nás prohlásila: „Nějaký Střelice? To ani neznám, ti nás nemůžou porazit.“ To řekla prosím pěkně našemu průvodci. A víte co? Porazili jsme je, tedy aspoň jedna naše skupinka, která skončila na 5.-6. místě spolu ještě s jinou školou (oni byli až dvacátí). Druhá naše skupinka skončila na 28. místě, ale ani to není až tak špatný výsledek, když se střetlo 57 týmů.

Soutěž nás velmi bavila a určitě se budeme chtít zúčastnit i příští rok.

Laura Trunečková, 7.A, foto: Jiří Beneš

29. ROČNÍK STŘELICKÉHO KROSU

I redakce měla svá želízka
v ohni – čísla 93 a 94.

Pravé mlhavé podzimní počasí provázelo 29. ročník běžeckých závodů, které už tradičně druhou říjnovou sobotu, tentokrát to vyšlo na 8. říjen., pořádáme v naší škole.

Letos si přišlo zasportovat 190 nadšenců. Početné bylo zastoupení zejména v dětských kategoriích. Pro malé benjamínky to byla možná první zkušenost s tím, jak se běží se startovním číslem na prsou. Pro žáky a žákyně naší školy to byla příležitost změřit síly se svými vrstevníky, kteří pravidelně někde trénují.

Mezi nejmladšími chlapci ročníku 2016 se prosadil David Krčmář, v ročníku 2015 Martin Bařina a mezi žákyněmi ročníku 2011 zvítězila Zuzana Cambalová. Na stupních vítězů dále skončili Šimon Raška, Nela Musilová, Ondřej Kuráň, Jan Chládek, Václav Drábek, David Svoboda a Přemek Pelikán.

Karolína Chalupská, 6.A, foto: Aleš Kadlec

UŽ VÍME, ŽE HASIČI TO NEMAJÍ VŮBEC JEDNODUCHÉ

Hasiči ze Střelic si pro nás ve středu 19. října 2022 připravili program, který trval dvě vyučovací hodiny, a střídali jsme se na dvou místech – v učebně a v malé tělocvičně. My, 8.B, jsme první hodinu strávili v tělocvičně, kde jsme se rozdělili na dvě poloviny, které se během programu vyměnily na stanovištích.

Na jednom nám ukázali, co má hasič na sobě, když jde do zásahu, a jak vypadá přenos raněného. Na druhém nám popovídali o první pomoci a my si mohli na figuríně vyzkoušet, jak se masíruje srdce. Bylo to zajímavé.

Pak jsme přešli do třídy, kde na nás čekal s prezentací pan inspektor, který vyšetřuje nešťastné události na dráze. Dozvěděli jsme se, jak se máme bezpečně pohybovat na kolejích a na nástupištích a jak se zachovat, když uvízneme mezi závorami apod.

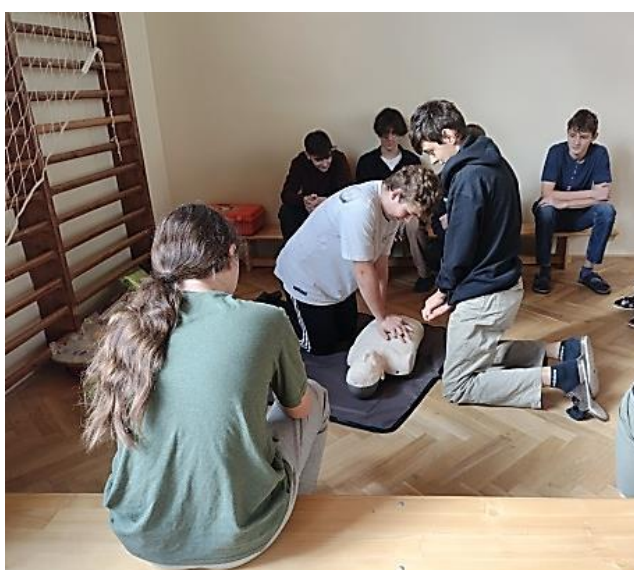

Po výkladu následovalo promítání fotografií a videí z nehod na kolejích, z nichž se mnohým neudělalo úplně nejlíp. Ale bylo to opravdu poučné a mnozí budeme mít teď před vlaky větší respekt.

Anna Mičkovská a Eliška Šimáková, 8.B

Po osmácích jsme se s hasiči setkali my, deváťáci. Naše 9.A měla první hodinu přednášku inspektora – také jsme byli poučeni o bezpečnosti na kolejích a na nádraží. Ani nás neminulo promítání fotografií otřesných následků střetů lidí a automobilů s vlakem. Bylo to dost brutální.

Potom jsme šli do malé tělocvičny, kde si nás hasiči rozdělili na dvě skupinky (ku podivu jsem všechny tváře hasičů dobře znal – působí i jako dobrovolní hasiči tady ve Střelicích).

V první skupině, kde jsem byl i já, se nás ptal hasič Jirka Švestka například na to, k čemu se třeba používá dýchací přístroj a čím je naplněn. V druhé skupině nás zase učili poskytnout první pomoc.

Miroslav Audy a Jan Antoš, 9.A
Foto: Aleš Kadlec, Vlasta Sokolová

6.B NA VÝLETĚ DO PRAVĚKU

V pátek 21. října 2022 jsme se my, třída 6.B, vydali na výlet do muzea Anthropos. V Brně jsme vystoupili na hlavním vlakovém nádraží a ze zastávky Nové sady jsme se svezli tramvají až na konečnou stanici, odkud už jsme šli dál pěšky. Do Anthroposu jsme dorazili v pořádku a veselí, protože na nás zatroubili a zablikali hasiči, kterým jsme mávali, prostě nezapomenutelný zážitek!

Když jsme vešli dovnitř a odložili si věci, tak se samozřejmě všichni nahrnuli k pultíku s občerstvením, každý si chtěl něco koupit. Po nějaké době nám paní učitelka Sokolová řekla, že za chvíli začne prohlídka, takže si máme všechno (kromě telefonů) nechat v šatně a seřadit se ke dveřím.

Tam už čekal pan průvodce, který nás pustil dovnitř. Nejprve nám vyprávěl něco o předchůdcích současného člověka, potom jsme se přesunuli k mamutům, pak k malbám na zdech a nakonec k různým soškám, mezi nimiž byla i kopie Věstonické venuše. U sošek se s námi rozloučil a my jsme mohli volně chodit po celém muzeu a fotit.

Asi po patnácti minutách si nás učitelé seřadili u východu a odešli jsme. Venku jsme se společně vyfotili a výlet zakončili k nelibosti všech dřepováním (na příkaz pana učitele Veselého).

Akce byla většinou z nás hodnocena pozitivně, vypadá to, že si to všichni užili a už se těší na další takovou školní výpravu.

Nela Tomšů, 6.B, foto: Vlasta Sokolová

FOTOSOUTĚŽ

NEJ FOTKA Z PRÁZDNIN

Soutěž probíhala od poloviny září 2022 a uzávěrka byla 20. října 2022. Nejúspěšnější soutěžící byla celkově Nela Polová z 6.B. Sice nevyhrála, ale obsadila další tři pozice. Podívejte se na pět nejlepších fotografií, které vybrala naše redakce. Máme v plánu další soutěže...

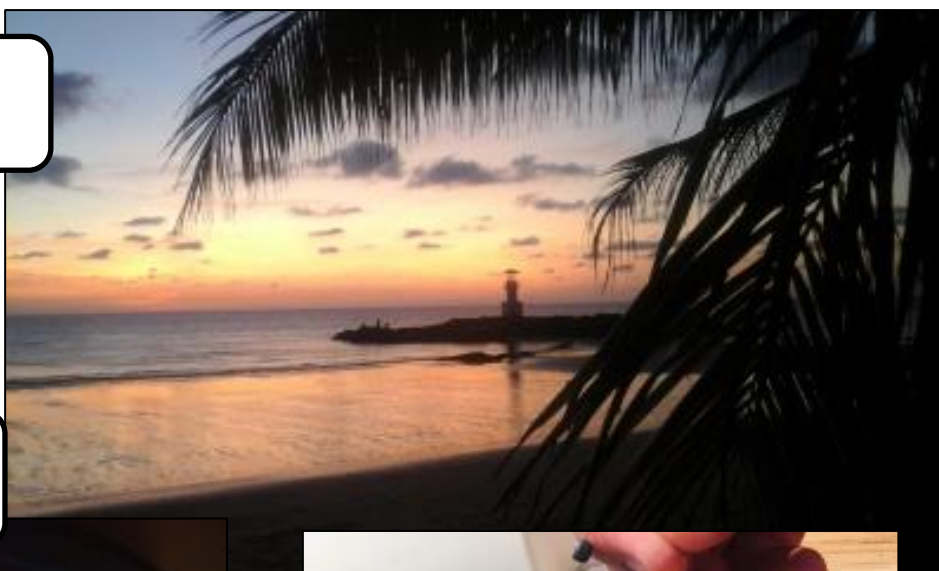
Adéla Netíková, 7.B

Na 1. MÍSTĚ se umístila KARLA BOŘECKÁ z 2.B. Ač nejmladší soutěžící, zaujala fotkou roztomilého slůněte w maminkou. A fotografii pořídila sama!

FOTOSOUTĚŽ

2. MÍSTO
NELA POLOVÁ, 6.B

3. MÍSTO
NELA POLOVÁ, 6.B

4. MÍSTO
ELIŠKA ŠIMÁKOVÁ, 8.B

5. MÍSTO
NELA POLOVÁ, 6.B

ROZHOVOR S PANÍ UČITELKOU BRZOBOHATOU

Jako meteorit vpadla v druhém pololetí loňského školního roku do naší školy nová paní učitelka Terezie Brzobohatá. A neměla to vůbec jednoduché – ještě sama studovala a už nahradila naši paní učitelku Šebeňovou, která nám odešla na mateřskou dovolenou. To jsme byli ještě pátáci, ale i teď, kdy už jsme na druhém stupni, rádi se s ní setkáváme a trávíme s ní hodiny hudební výchovy, a tak jsme se rozhodli položit jí pár otázek pro náš časopis. Zajímalo nás, jaké byly její učitelské začátky i jaká byla ona sama, když chodila do naší školy.

Chtěla jste být odjakživa učitelka?

Ano, učitelkou jsem chtěla být vždy. S věkem se akorát měnilo to, na kterém stupni chci učit. Ve školce a na začátku prvního stupně jsem chtěla být učitelkou mateřské školy, na prvním a částečně na druhém stupni pak učitelkou prvního stupně a na konci 9. třídy jsem tvrdila, že chci učit český jazyk a občanskou výchovu. Na střední škole jsem se pak definitivně rozhodla, že nejbliže mám k prvnímu stupni, takže jsem na vysoké škole vystudovala obor Učitelství pro 1. stupeň. Na druhý stupeň však ráda zavítám dvakrát týdně na hudební výchovu u šestáků.

Jaké předměty jste měla ve škole nejraději?

Já jsem měla ráda skoro všechny, záleželo na tom, co jsme zrovna probírali. Samozřejmě nejoblíbenější byla hudební a výtvarná výchova. Vždy jsem ale také měla ráda češtinu, matematiku a dějepis. Nakonec jsem se rozhodla, že budu učit na prvním stupni. Mám totiž na každém předmětu ráda něco jiného a neuměla jsem si dva vybrat. Tady učím skoro vše.

A které předměty Vás nebavily?

Jak už jsem říkala, neměla jsem vyloženě předměty, které bych neměla ráda. Spíš šlo o to, co jsme zrovna probírali.

Moc dobře si vybavuji, jak jsem v přírodopisu dostala pětku z písemky na nerosty a horniny. V deváté třídě jsem zas úplně nechápala chemii, takže jsem měla svoji první a poslední trojku na vysvědčení.

Co jste dělala ve volném čase?

Dělám v podstatě stále to stejné. Vždy jsem ráda četla a chodila ven s kamarády a s naším psem, nejlépe s kamarády a s našimi psy.

Chodila jste k nám do školy. Kteří učitelé patřili mezi ty Vaše oblíbené?

Na to se špatně odpovídá, když teď jsou mými kolegy. Tak doufám, že si to nikdo nevezme osobně. Můžu říct, že nebyl nikdo, koho jsem vyloženě neměla ráda. Ale měla jsem ráda hodiny s paní učitelkou Sázavskou a panem učitelem Holešovským.

Na který školní výlet na druhém stupni nejraději vzpomínáte a proč?

Nejraději vzpomínám na Chaloupky v 7. třídě. To byla zábava a zároveň jsme se něco dozvěděli. Moc mě bavil připravený program. Pak také na vodu, to jsme byli v devítce a byl to náš poslední společný výlet. Měli jsme moc fajn třídní kolektiv, nuda nebyla na žádném výletě. A nezapomenu na zájezd do Skotska, protože to byl pro mě opravdu zážitek.

Jak Vám chutnalo v naší školní jídelně, na čem jste si nejvíc pochutnávala?

Chutnalo i nechutnalo, jak co. Asi tak jako každému něco chutná, a něco zase ne. Ale dodnes mám nejradši těstovinový salát, na který se moc těším od doby, co jsem v lednu nastoupila.

Jak jste se cítila, když jste ještě studovala a převzala tak rychle 5.A?

Byl to šílený kolotoč. Třídu jsem převzala ze dne na den (přesně z neděle na pondělí), původně jen na čtrnáct dní a najednou z toho bylo půl roku. Byla jsem šťastná, ale bála jsem se, že nezvládnou učít a zároveň dokončit vysokou školu. Dopoledne jsem učila, po obědě doučovala, pak jsem opravila sešity, nachystala se na další den, pak rychle jela domů psát diplomovou práci a učít se na státnice. Bylo to náročné, ale kdybych si měla vybrat, jdu do toho znovu. Bylo to těžké pro mě i pro moje páťáky, kteří mi ale moc pomohli. Stejně jako jim jsem vděčná také všem kolegům, kteří mi byli neskutečnou oporou a ochotně mi poradili, když jsem něco nevěděla. Pozitivní na tom bylo, že jsem znala školu i většinu učitelů, takže to bylo jako návrat domů.

Co je na učitelském povolání nejtěžší?

Podle mě řešit problémy – drobnější konflikty ve třídě nebo větší s rodiči. Také je těžké nechat problémy ve škole a nezaobírat se jimi i doma. No a udržet si pozornost, když něco vysvětluji – zvláště v některých třídách.

Co Vám dělá v práci radost?

Když se nám ve třídě něco povede a když moje žáky baví hodiny, které si pro ně přichystám. Také mám velikou radost, když je z nějaké písemky hodně jedniček.

Co ráda děláte ve svém volném čase?

Ráda čtu, sleduji filmy a seriály, chodím na procházky do lesa, trávím čas s kamarády, a když mám chuť, tak hraji na klavír či kytaru nebo kreslím a vyrábím z různých materiálů. Také ráda tancuji.

Co Vy a domácí práce. Vaříte ráda?

Domácí práce nemám ráda. Vařit umím, ale nebaví mě to. Pokud tedy nenajdu nějaký recept, který chci zkusit. Raději pečou.

Jaké filmy ráda sledujete a které jsou Vaše nejmilejší?

Mám ráda komedie a fantasy filmy. Fantasy asi především díky Harrymu Potterovi, kterého miluji – filmy i knihy.

Cestujete do zahraničí? Kde se Vám líbilo nejvíce?

Ano, cestuji moc ráda. Nejvíc se mi líbilo ve Španělsku – strávila jsem tam v rámci studia dva měsíce (pak vypukla pandemie covidu-19 a museli jsme jet domů). Zaragoza, město, ve kterém jsem dva měsíce žila, bude navždy mým druhým domovem.

Kam byste se chtěla podívat? A proč?

Chtěla bych se podívat do Barcelony, protože jsme to měli ve Španělsku v plánu, ale už jsme to kvůli covidu nestihli. Také bych chtěla do Říma a na sever Evropy.

Telegraficky:

Oblíbená četba: *Harry Potter, obecně detektivky a fantasy knihy.*

Oblíbená jídla: *Pizza a špagety.*

Oblíbená barva: *Tyrkysová.*

Oblíbené květiny: *Gerbery a kopretiny.*

Oblíbené místo: *Zaragoza ve Španělsku a les mezi Omicemi a Střelicemi, kam ráda chodím na procházky.*

Děkujeme za rozhovor.

Karolína Chalupská a Sofie Slováková, 6.A

Foto: Terezie Brzobohatá

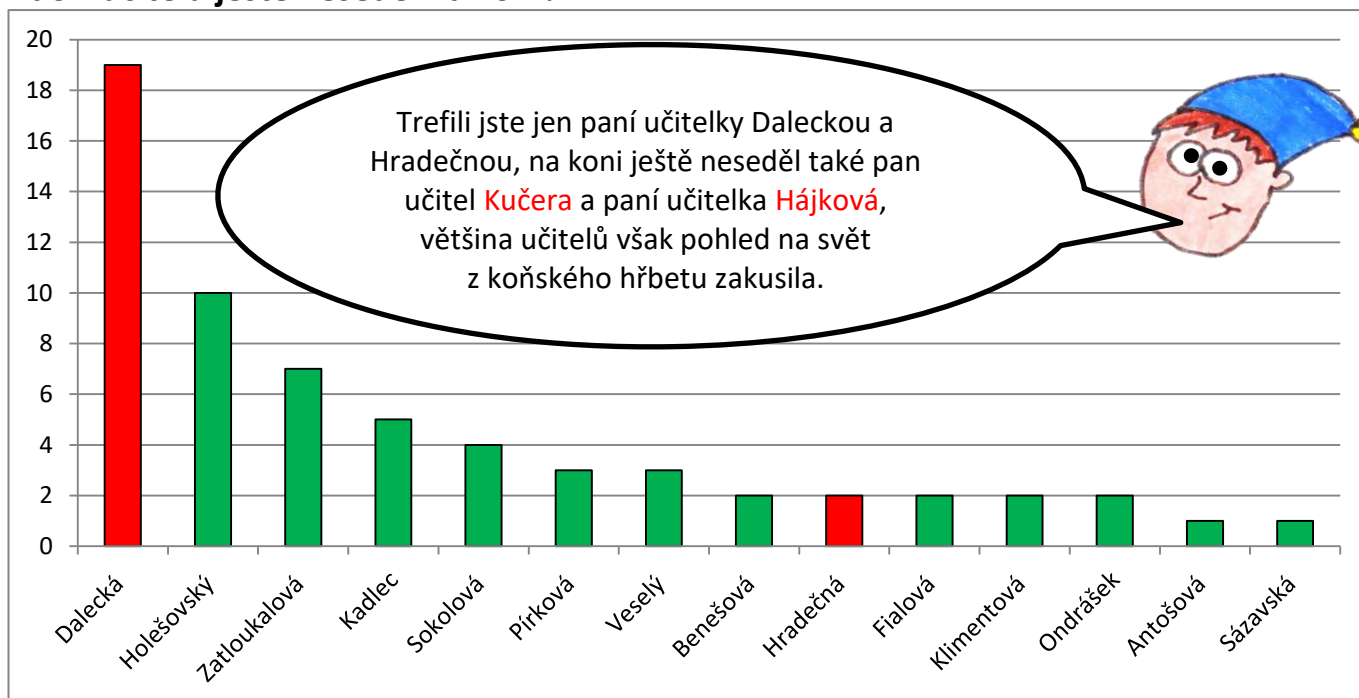
ZNÁME NAŠE UČITELE?

Pokračujeme v našem anketním seriálu, který nám prozrazuje, jak vidíte naše učitele druhého stupně. Stejně otázky jsme položili i našim učitelům, abychom zjistili, jak to s nimi skutečně je.

Správné tipy jsou zbarveny červeně, špatné zeleně.

Kdo z učitelů ještě neseděl na koni?

Kdo z učitelů má doma rybičky?

Koho z učitelů čte poezii neboli básně?

Kdo z učitelů rád vaří?

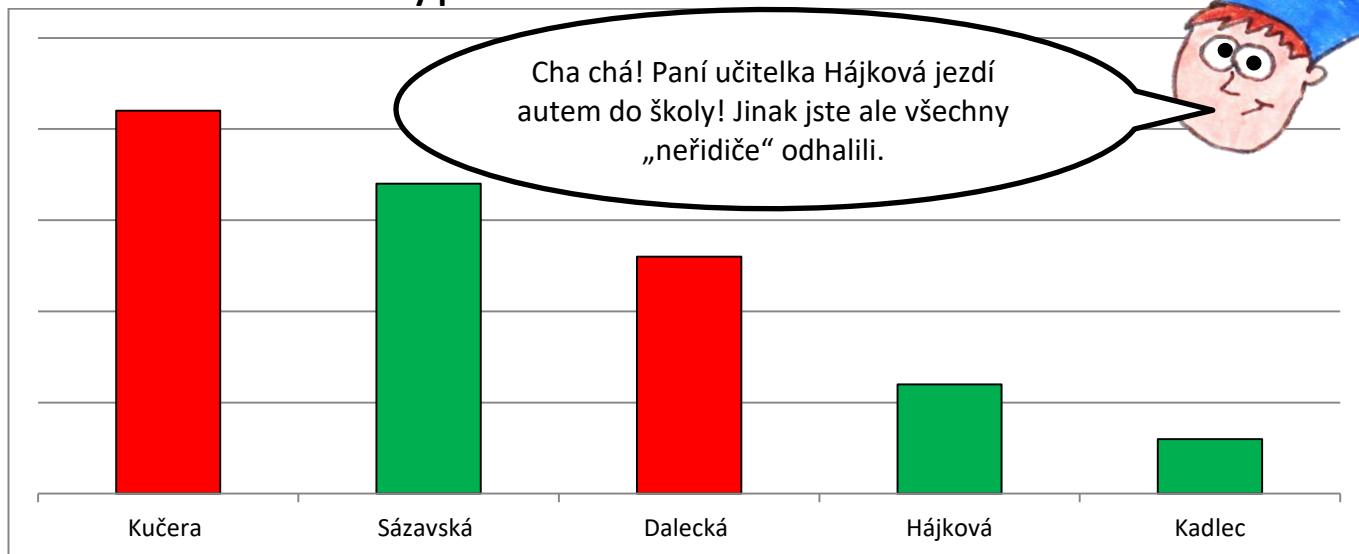

Kdo z učitelů rád pěstuje v bytě rostliny?

ROZHOVORY A ANKETY

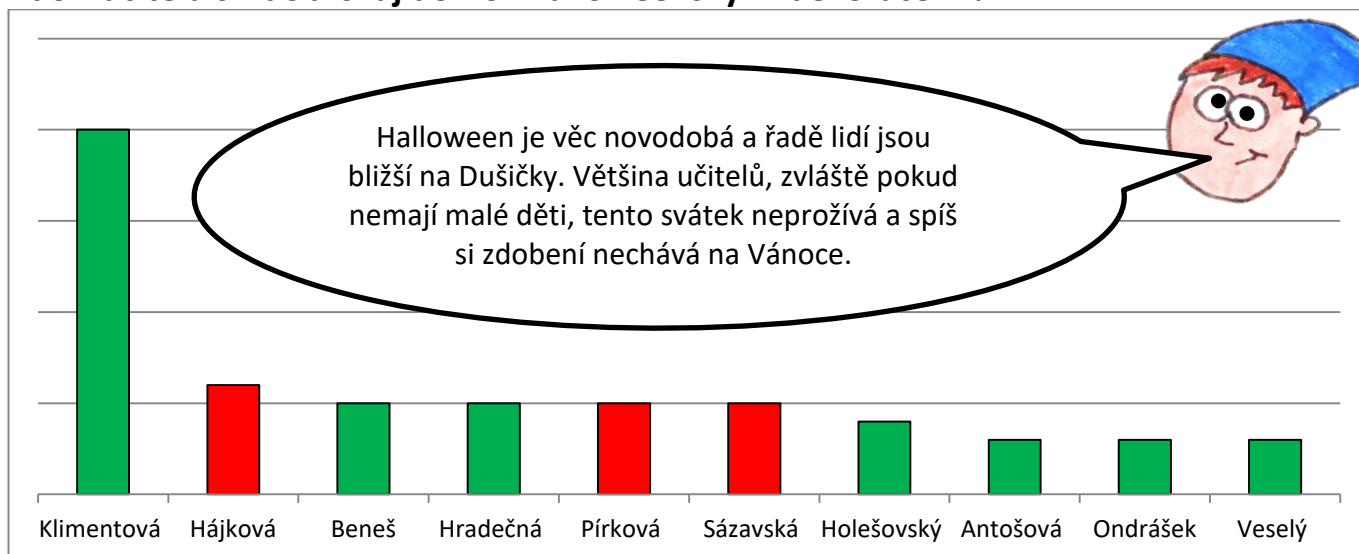
Kdo z učitelů nemá řidičský průkaz?

Kdo z učitelů nikdy nedostal ve škole poznámku?

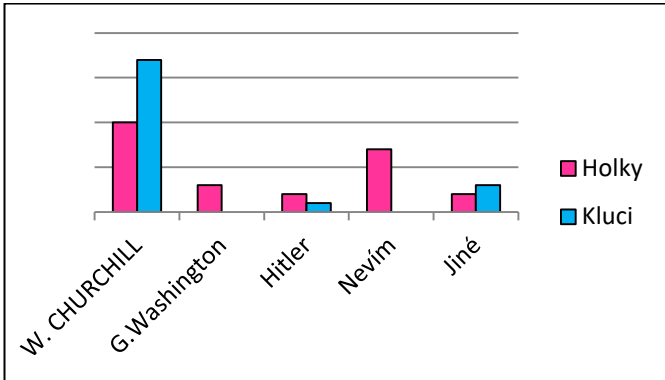
Kdo z učitelů si zdobí svůj domov halloweenskými dekoracemi?

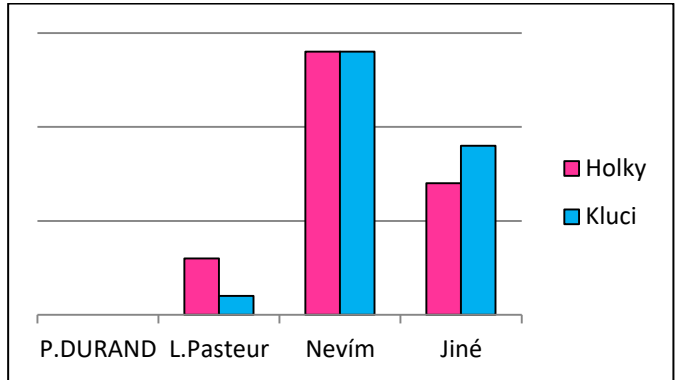
Josef Švestka, Adéla Kutlvašrová a Kateřina Zahradníková z 8.A

HOLKY VERSUS KLUCI

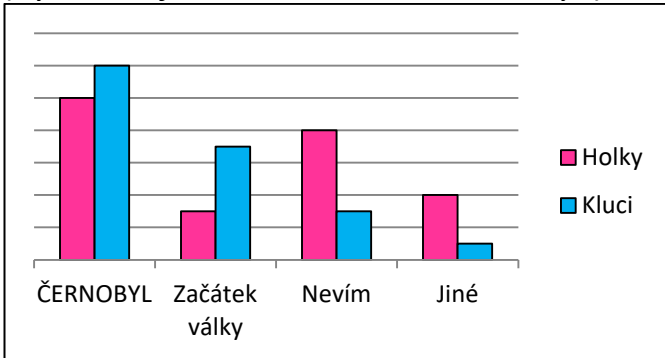
Kdo byl premiérem Velké Británie v letech 1940 až 1945? (*Winston Churchill*)

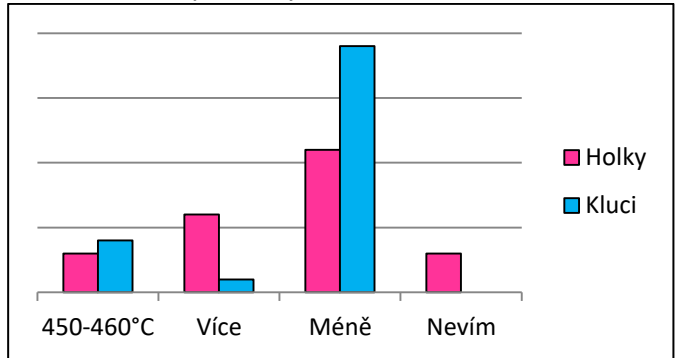
Kdo v roce 1810 vynalezl plechovku na konzervování potravin? (*Peter Durand*)

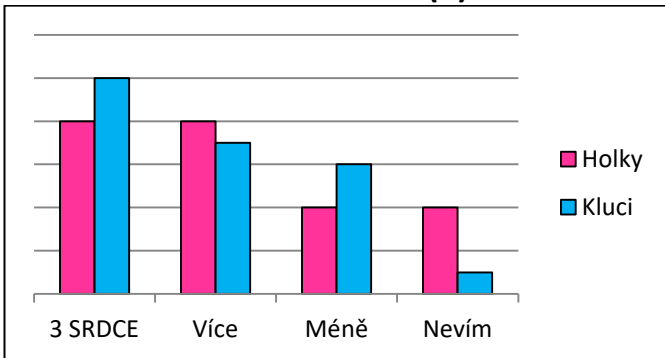
Co se stalo 26. 4. 1986 u města Pripjať? (*Vybuchla jaderná elektrárna Černobyl.*)

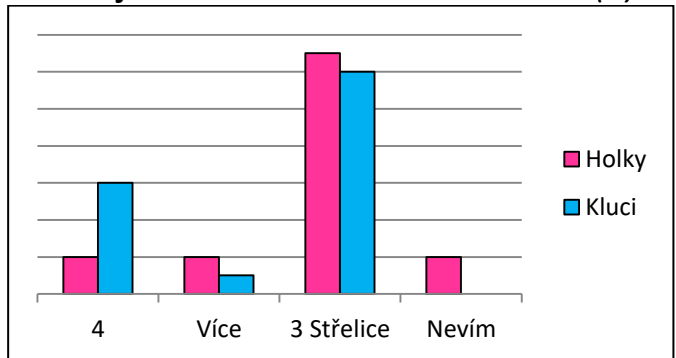
Jaká je průměrná povrchová teplota na Venuši? (*460°C*)

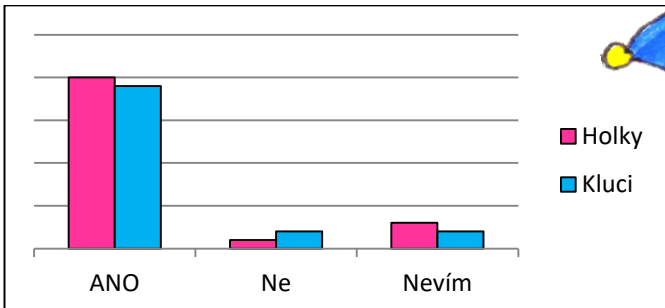
Kolik srdcí má chobotnice? (3)

Kolik je v ČR obcí s názvem Střelice? (4)

Existuje obec s názvem Onen Svět? (Ano)

V prvním kole naší soutěže byli letos jednoznačně lepší kluci. Kromě jedné otázky a jedné, na kterou neznal odpověď nikdo, více jich znalo správnou odpověď.

Miroslav Audy, 9.A

PŘÍPAD ZTRACENÉHO UČITELE

Vše to začalo na ZŠ Střelice.

Vy dačani, nezlobte, nebo vás...

Můžete jít!

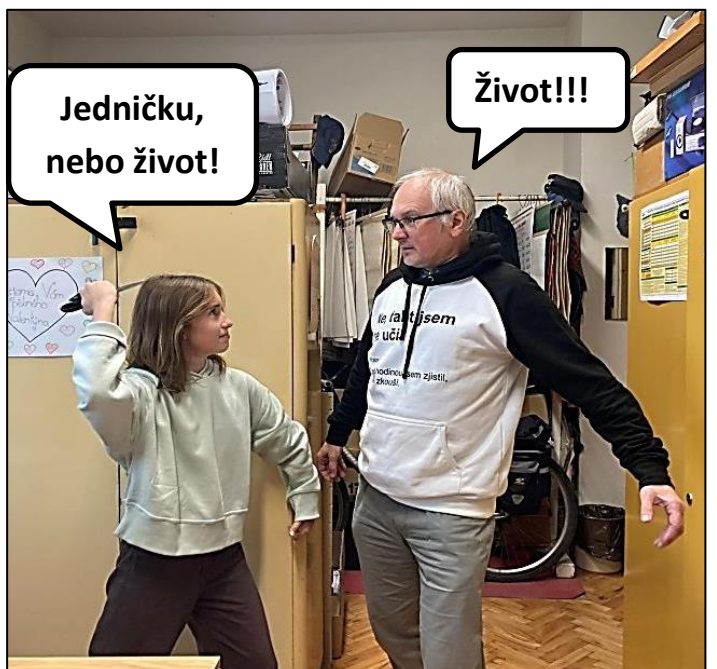

Na cestě do kabinetu.

Jedničku, nebo život!

Život!!!

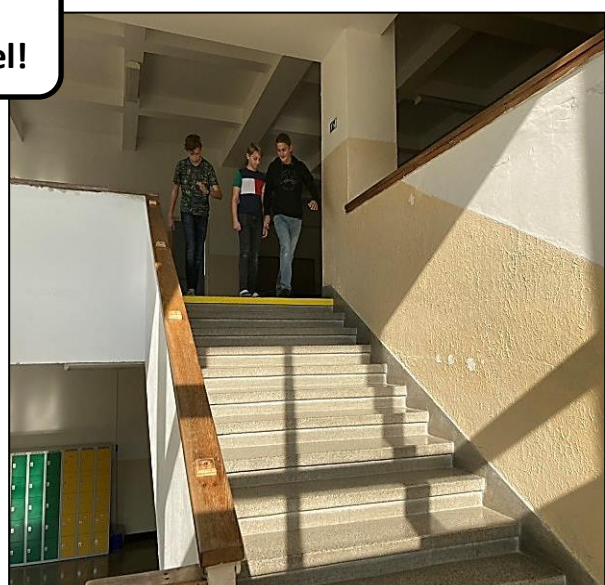

Winner!!!

Po několika minutách...

Ale nee..., umřel náš oblíbený učitel!

Paní učitelko! Našli jsme mrtvého pana učitele Kadlece!

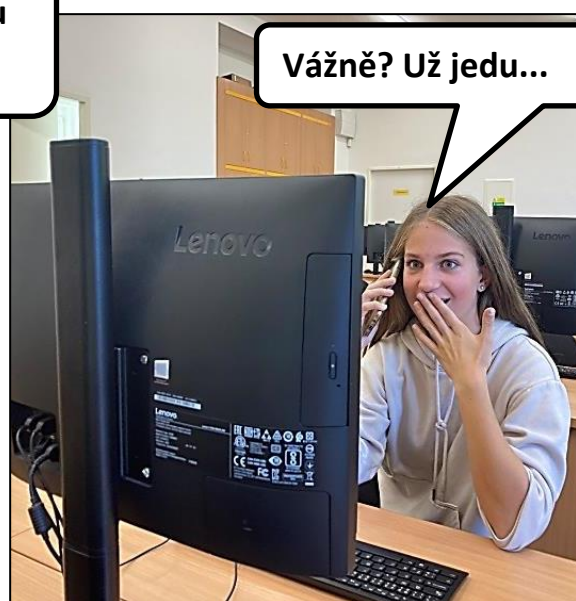
Paní učitelko!!! Musíme vám něco říct!

Tady máte číslo na nejlepšího detektiva.

Dobrý den, našli jsme mrtvoly a nevíme, co s tím...

Vážně? Už jedu...

Pokračování příště.

Eliška Šimáková, Anna Mlčkovská, Jakub Holzer, Václav Švestka a Robert Židek z 8.B

DOPORUČUJEME K PŘEČTENÍ

CONNIE GLYNNOVÁ: ZÁPISKY Z ROSEWOODU – PRINCEZNA V UTAJENÍ

Hodnocení:

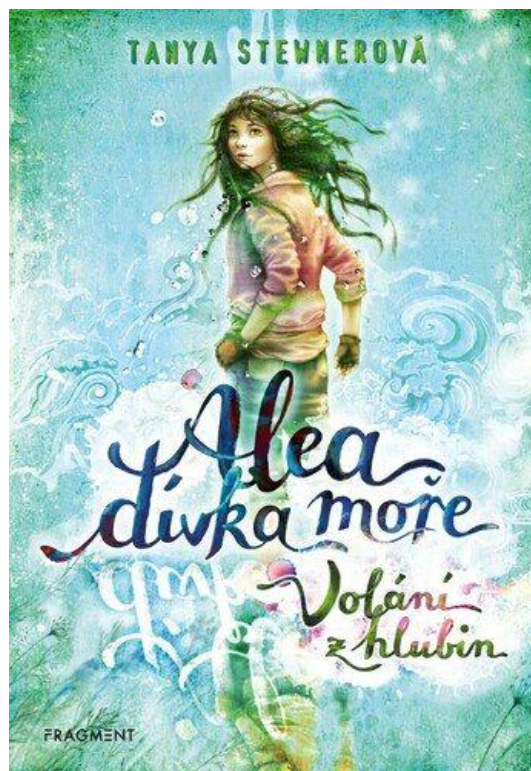
Anotace: Čtrnáctiletá Lottie Pumpkinová žije s nevlastní matkou v Cornwallu. Jednou ale Cornwall opouští – jede totiž studovat do Rosewoodu. Tam se seznámí s Ellie Wolfovou, se kterou je na pokoji. Ellie je princezna z království Maradovie, ale touží být normální holčkou. Lottie zase sní o tom, že by chtěla být princeznou, a tak si vymění role. Lottie se ocitne v úžasném světě aristokracie, který je však ve skutečnosti plný tajností, intrik a zrad. Musí zde čelit velkému nebezpečí...

Recenze: Kniha patří do několikadílné série. Snadno se do ní začtete, příběh je totiž velmi originální, není tam nic nudného, najdete v něm vtipné i napínavé momenty. V knize se také objevují problémy dospívajících dětí a to, jak je řeší. I další díly této série jsou napínavé a zajímavé. Kniha se mi líbila a rozhodně ji doporučuji k přečtení.

TANYA STEWNEROVÁ: ALEA DÍVKA MOŘE: VOLÁNÍ Z HLUBIN

Anotace: Alea trpí vzácnou nemocí a kontakt s ledovou vodou by jí mohl způsobit smrt. Alespoň tak to řekla její pěstounce žena, která jí nechala jako malé děvčátko na pláži, a pak navždy zmizela. Jednoho dne pěstounka dostane infarkt a Alea začne pátrat po své biologické matce. V přístavu se seznámí s partou dětí, které si říkají Alfa cru. I když ví, že riskuje život, přijme pozvání na jejich starou jachtu a vyrazí s nimi na moře do Renesse. Pak ale přijde bouře a ledová vlna smete Aleu pod hladinu. A všechno je najednou jinak.

Recenze: Na tuhle knížku jsem se hodně těšila, až si ji přečtu, protože mě zaujala svým názvem. Příběh je velmi zajímavý, napínavý a dobrodružný. Konec, ten byl úplně nejnapínavější. Hlavní hrdinka mi byla velmi sympatická. U téhle knížky jsem se nikdy nenudila. Prostě vás to táhne číst dál a dál, až to nakonec dočtete. Další díly si rozhodně plánuji přečíst.

Hodnocení:

Sofie Slováková 6. A, obr.: albatrosmedia.cz

PRAPODIVNÁ ZVÍŘATA

ŽROUTAVKA MOZKOMÍŠNÍ

Žroutavka mozkomíšní, latinsky *Zroutis mozocus* je velice nebezpečný druh mozkomíšníků. Tento výjimečný živočich se řadí do třídy savců.

Je velký asi jako slunečnicové semínko a váží kolem jednoho gramu. Dožívá se velice vysokého věku, nejstarší jedinec byl objeven v roce 1997 a bylo zjištěno, že žije už přes sto let.

Celý je zbarvený do tmavě šedé barvy, výjimkou jsou jeho tykadla, která jsou zbarvena do světle hnědé barvy. Má čtyři úzké nohy a bodlákovitý ocas plný opravdu bolestivého jedu. Umí dokonce i lítat, a to pomocí svých tří péřovitých křídel.

Tento tvor se vyskytuje na stromech v blízkosti škol po celém světě. Živí se pouze mozgovými buňkami žáků. Vyčkává, až se otevře v nějaké třídě okno, a v tom okamžiku vletí dovnitř.

Vleze žákovi zvukovodem do střední části mozku, kde sežere co nejvíce mozgových buněk. V případě, že žák zrovna píše test, žroutavka mu dokáže zlikvidovat tolik buněk, že si nevybaví svoje naučené vědomosti.

Žroutavka mozkomíšní žije ve velkých skupinách, většinou o 16 až 20 členech. Sama by nedokázala přežít ani jeden den.

Rozmnožuje se pohlavně. Samice zplodí vajíčka, z nichž se poté vyvinou larvy. Larvy nejsou závislé na matce. Už druhý den jsou schopné si zajistit potravu a žít samostatně. Šestý den opouští larva skupinu a přemístí se do jiné, ve které

už žije po celý svůj další život. Matku ani otce většinou už neuvidí.

Největšími nepřáteli žroutavky jsou chytré děti. Mají příliš vyvinutý mozek, tudíž velké množství mozkových buněk, které žroutavka nedokáže sežrat. Děti tohoto typu mají obvykle pěkné výsledky, protože jsou vůči žroutavce imunní.

Lék proti žroutavce mozkomíšní zatím bohužel nebyl objeven.

Aneta Bohdálková, 9.B

UGLIOS TRIANGLOVANÝ

Uglios trianglovaný je zařazován do třídy savců, řádu hlodavců. Je to zvíře na způsob bobra Kanadského, měří asi 50 – 60 cm a váží zhruba 10 – 18 kg.

Dožívá se většinou pěti let. Uglios trianglovaný je většinou hnědý a převážně chlupatý. Na zádech má velký žlutý trojúhelník, díky kterému se lehce pozná.

Uglios trianglovaný žije jen v Evropě na skládkách. Na každé skládce se najdou maximálně tři uglisosové.

Jejich potravou je převážně odpad ze skládky. Najdou-li si například starou rozbitou troubu, tak tu po malých částech sní a jejich speciální kyselina v žaludku tyto kousky postupně rozloží. Poté jsou rozložené kousky plechu, kovu atd. vylučovány z těla ven.

Uglios trianglovaný se páří v lednu nebo v únoru a mláďata se rodí od dubna do června. Samice vždy porodí 1-2 mláďata. Už od narození jsou chlupatá a kojí se průměrně 3 měsíce, i když již ve stáří několika týdnů jim rodiče přinášejí malé kousky plechu, kovů, drátů apod.

Po půl roce jsou mláďata už soběstačná a hledají si jinou skládku na vytvoření rodiny.

Uglios trianglovaný nemá žádného nepřítele. Jelikož má v těle speciální tekutiny, je schopen usmrtit každé zvíře, které se do něho zakousne. Člověk má ugliose velmi rád, protože mu pomáhá zbavovat se odpadu na skládkách.

Adrián Novotný, 9.B

PŘECHODŇÁK ROČŇATÝ

Přechodňák ročňatý, latinsky *Transitioni sannuije*, patří do zcela nejpočetnějšího řádu ptakavci z čeledi barbobarých.

Je to středně velký štíhlý ptakavec. Délka těla je 30-38 cm, rozpětí křídel až 65 cm. Hmotnost dospělého jedince se pohybuje mezi 200-400 g. Dožívá se až neuvěřitelných 12 let. Jeho zbarvení se mění podle jeho nálady. Když se cítí šťastný, má růžové zbarvení, když je nemocný, fialové, a když je samička březí, má červené zbarvení. Když neprožívá ani jednu z těchto fází, má oranžové peří.

Má dvě krátké nohy s velmi ostrými drápy a samice má velké oči s dlouhými řasami.

Vyskytuje se především v mírném klimatickém pásu, ale najdeme ho také v subtropickém páse. Na území ČR hnízdí pravidelně hlavně na střechách domů. Žije ve skupinách po cca 8 členech. Poprvé byl spatřen v přestupném roce 1912, a proto mu byl dán tento název.

Přechodňák ročňatý se živí hlavně různými jedovatými rostlinami. Je to jediné zvíře doposud objevené na této planetě, které může jíst jedovaté rostliny. Živí se také hmyzem.

Přechodňák ročňatý se rozmnožuje nepohlavně, samice při dovršení pěti let může začít plodit vajíčka. Samice dokáže za rok snést až 100 vajíček.

V hnízdech mláďata zůstávají po dobu šesti měsíců, ale více než padesát procent jedinců zemře během prvního roku života. A proto je přechodňák ročňatý ohroženým druhem.

Jejich predátorem jsou savci z rodu *sacientes*, kteří pojídají nevylíhnutá vejce, a velcí ptáci. Nesvědčí jim chladné počasí, proto se na zimu přemísťují do subtropického pásu.

Lišková Dorothea, 9.B

MAMUT MĚDNATÝ

Mamut měďnatý neboli latinsky *Mammuthus coppery* se řadí do říše živočichů, kmene strunatci, podkmene obratlovci, třídy savci, řádu chobotnatci, čeledi slonovití a do rodu mamut.

Mamut měďnatý byl velmi podobný mamutu obecnému s tím rozdílem, že byl o něco menší. Dorůstal pravděpodobně do výšky dvou metrů, ale jeho hmotnost byla oproti jiným druhům značně vyšší. Dle výpočtů a na základě zkoumání kosterních a biologických pozůstatků se hmotnost mohla pohybovat v rozsahu od 20 tun až do 60 tun.

Překvapivé bylo zjištění, že mamut měďnatý se mohl dožít přibližně 200 let. Dokazují to vědecké analýzy. Důvodem, proč byl tento typ mamuta tak těžký, bylo složení jeho srsti, ve které byla měď. Pravděpodobně jeho srst byla výborný obranným štítem, dokonce měla barvu mědi.

Mamut měďnatý žil v Evropě, nikde jinde se zatím jeho pozůstatky nenašly.

Vyskytoval se hlavně na území dnešního Norska, Švédska a pobaltských států, ale na zimu se stěhoval více na jih, například do Česka, Slovenska, Rakouska a také Německa a Polska. Jeden zvláště dobře dochovaný exemplář byl objeven v ledové jeskyni v rakouských Alpách.

Tento druh mamuta se živil velmi specifickými pravěkými rostlinami, které v sobě obsahovaly malé množství mědi, a díky tomu měli v srsti měď. Tyto rostliny požírali kvůli tomu, že jim měď pomáhala v trávení a při tvorbě kostí (měď je zpevňovala).

Mammuthus coppery žil v párech a tyto páry potom tvořily obrovská stáda. V jednom stádě mohlo být průměrně až 20 párů.

Páry tvořili na celý život, když jeden z tohoto páru z nějakého důvodu uhynul, tak se z toho druhého stal buď samotář, nebo zůstal ve stádě a stal se například chůvou osiřelých mláďat.

Rozmnožoval se stejně jako většina savců a rodil živá mláďata, která už od narození viděla a měla srst, ale jejich srst neměla barvu mědi, tu získala až potom, co začala pít mateřské mléko. Jeden pár mohl mít 10-15 mláďat za život, samice porodila mládě po 24 měsících.

Tento druh mamuta neměl moc nepřátel, protože jejich maso bylo jemně toxické kvůli už několikrát zmiňované mědi. Navíc dostat se přes jejich měděnou srst nebylo nic jednoduchého, a proto je moc predátorů nelovilo.

Vyhynutí však nešlo zabránit. Nedostatek potravy v době ledové byl koncem „doby mamutí“.

Miroslav Audy, 9.A

MYSLITELKA DŘÍMOVÁ

Myslitelka dřímová neboli latinsky *Myslitelkus drimovus* je hmyz z čeledi moučovitých.

Jde o malý hmyz podobný mouše. Je velmi chytrá, hrozně ráda spí a má zelenožlutou barvu. Vypadá trochu zvláštně, protože hlava je větší než její tělo a tykadla mají modrou barvu. Srst má jemně pichlavou s bodlinkami. Její oči jsou velmi speciální, protože se jejich barva mění podle její nálady.

Má schopnost, která se jen tak nevidí – když si na vás sedne, dokáže vám číst myšlenky, a dokonce vymazat paměť. Mluví svým jazykem, který se nazývá dřímština, kromě myslitelky tento jazyk nikdo neumí. Váží zhruba 6 kg, dorůstá délky 10 cm a dožívá se nejvýše tří let.

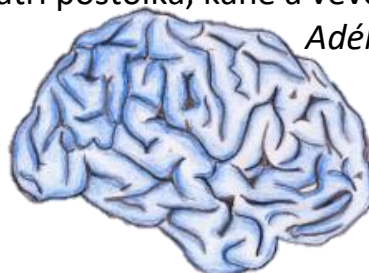
Žije v Irsku v listnatých lesích v korunách stromů. Je všežravec, hlavní složku potravy tvoří žížaly, ale také se živí listy.

Žije převážně v páru. Klade modrá vajíčka, ze kterých se za měsíc vylíhnou mláďata zelené barvy, která se postupem času, zhruba po týdnu, zbarví do zelenožluté barvy. Mláďata jsou první dva týdny úplně slepá a neumí si sehnat potravu. Po zhruba dvou měsících, co se mládě narodilo, má vyvinuté všechny funkce, je dospělé a vylétá z hnízda najít si jinou myslitelku do páru.

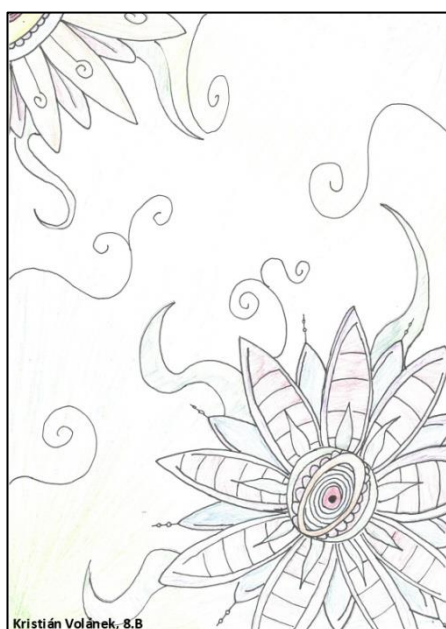
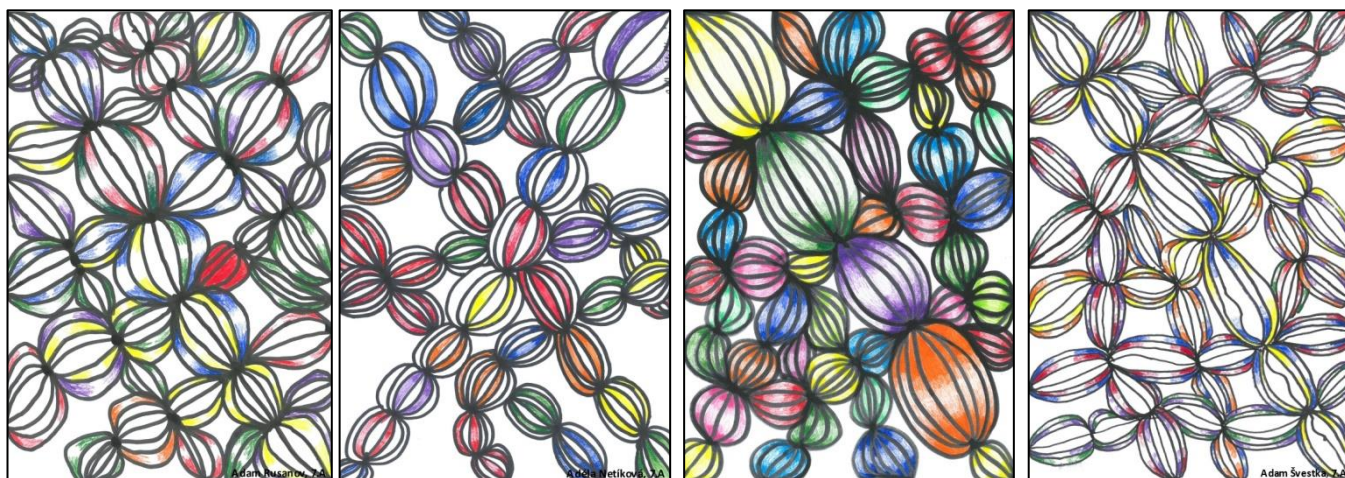
Mezi přirozené nepřátele myslitelky patří poštolka, káně a veverka.

Adéla Sobolová, 9.A

Obr.: archiv

PODZIMNÍ MALOVÁNÍ

Kristián Volánek, 8.B

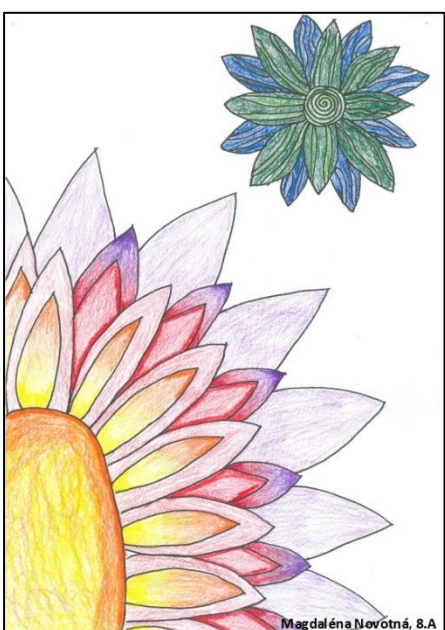
Barbora Müllerová, 8.A

Laura Dvořáková, 8.A

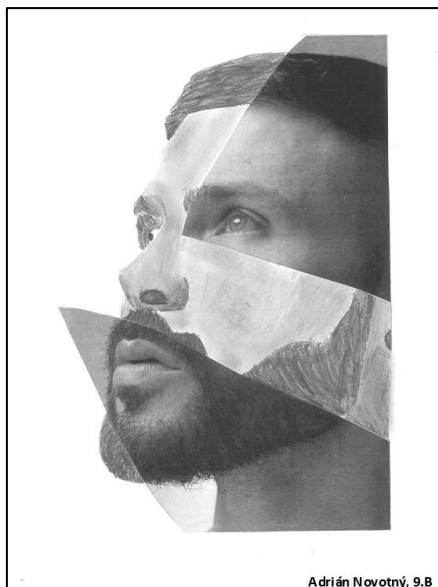
Liana Pracná, 8.A

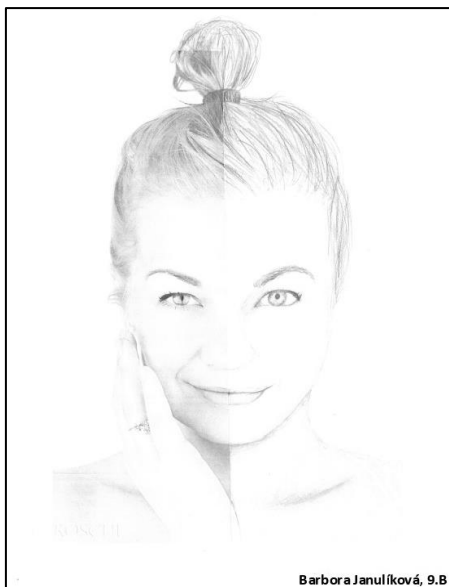
Magdaléna Novotná, 8.A

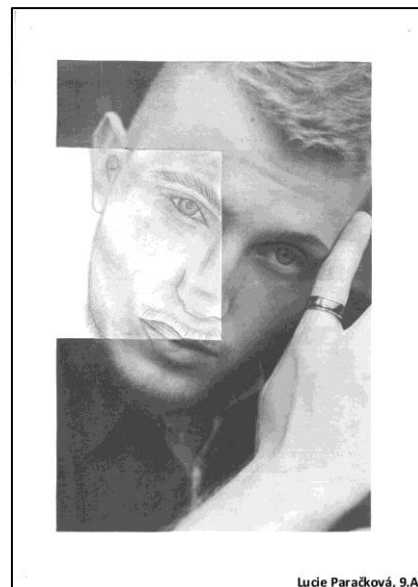
VÝTVARNÝ KOUTEK

Adrián Novotný, 9.B

Barbora Janulíková, 9.B

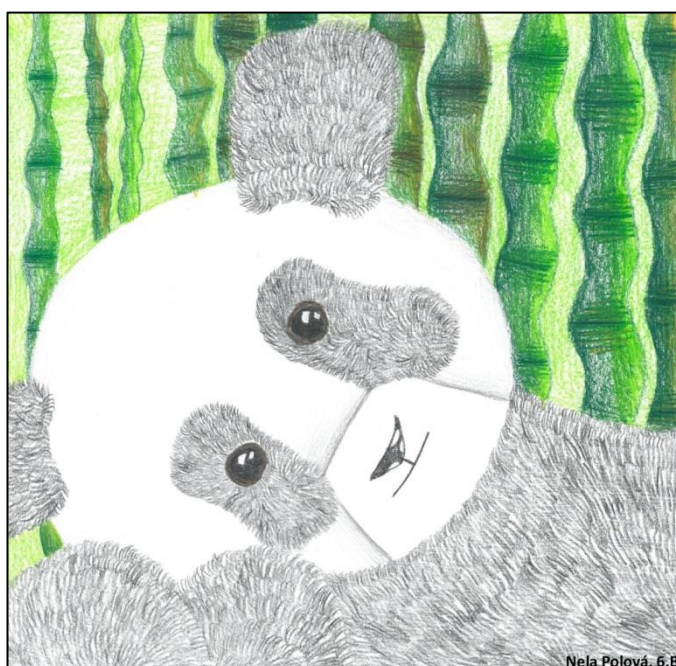
Lucie Paražková, 9.A

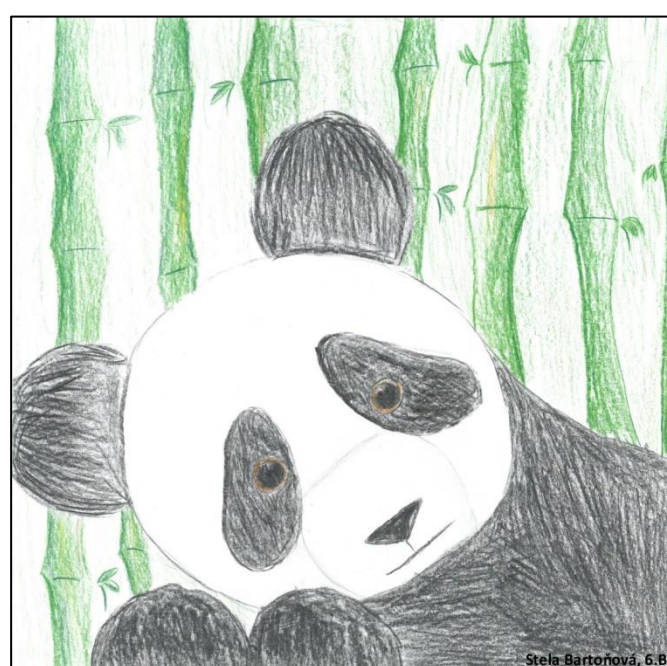
Zuzana Dobrovodská, 6.B

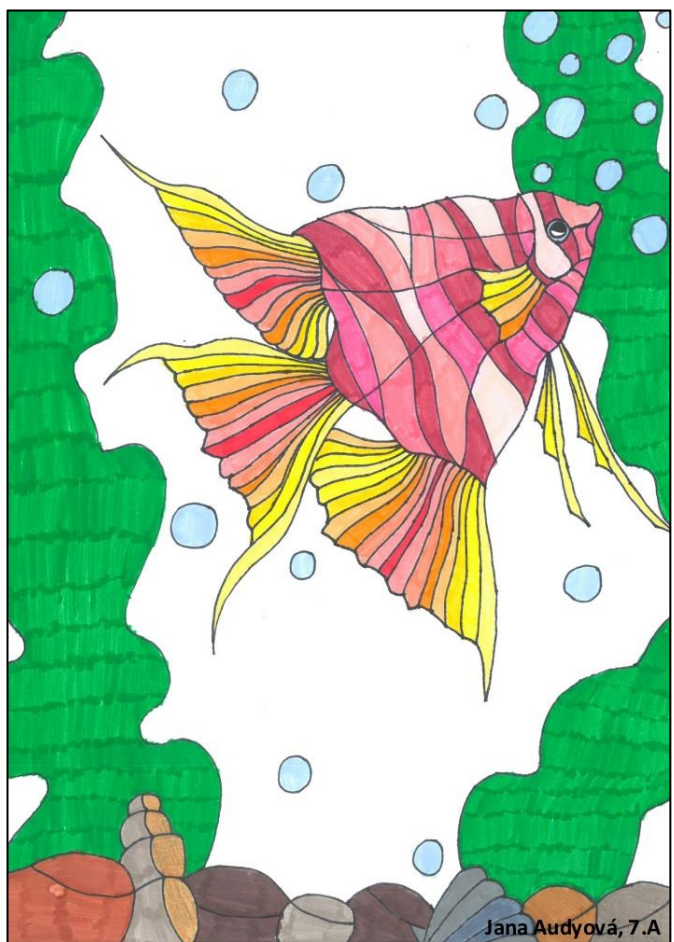
Betty Havlová, 6.B

Nela Polová, 6.B

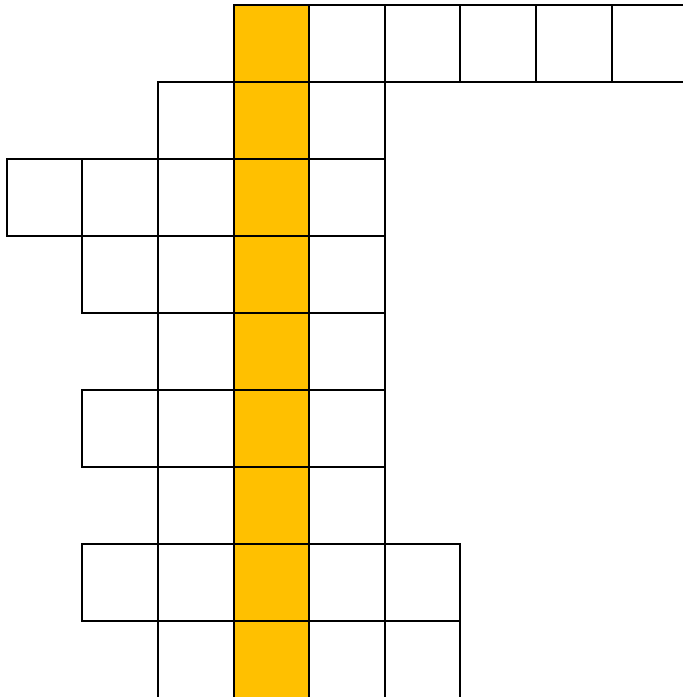

Stela Bartoňová, 6.B

KŘÍŽOVKY

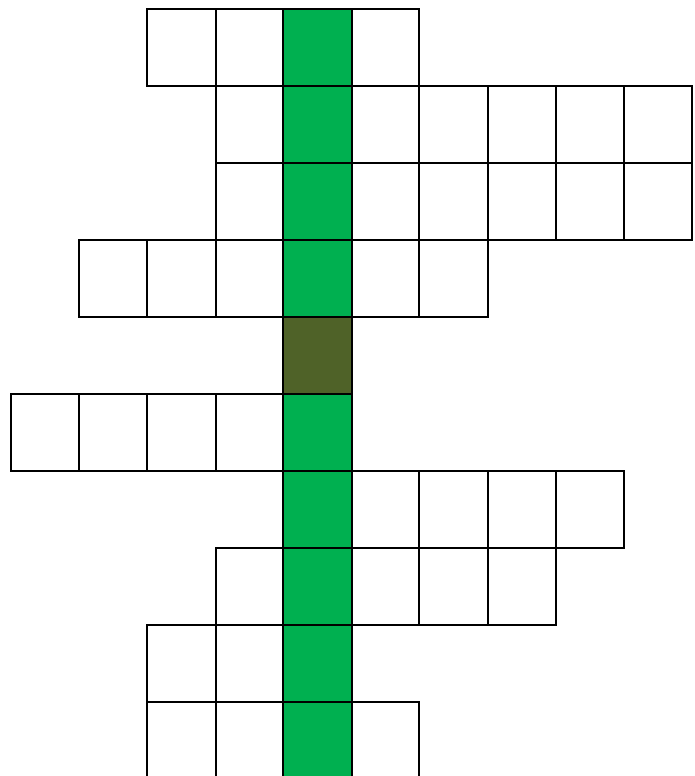
Žena říká manželovi: „Odběhnu si na 5 minut k sousedce, nezapomeň každou (tajenka) zamíchat polévku.“

- Věc, na které spíme
- Pohádka „... nad zlato“
- Anglicky jablko
- Dolní končetina
- 365 dní
- Průzračná tekutina
- Anglicky prase
- Slouží k zápisu denních událostí
- Má sedm barev

Víte, co dělá kráva, když je zemětřesení? (tajenka).

- Zvíře známé pliváním
- Pohádková postava s dlouhým nosem
- Ve sluneční soustavě je jich 8
- Zvíře, které nosí svá mláďata v kapse
- Ořechy rostoucí na palmách
- Slavná kniha od Tolkiena
- Pohádka s ponaučením
- Míč v hokeji
- Trojka anglicky

Adéla Netíková, 7.A, Josef Švestka, 8.A

PÁR VTIPŮ NA ZÁVĚR

- ❖ Sedí to za stromem a lítají z toho třísky, co to je? – Pinocchio si holí nohy.
- ❖ Víte, co dokáže milionáře dostat na dno? – Ponorka.
- ❖ Víte, jaký je rozdíl mezi mozkiem a obočím? – Obočí si v případě, že ho nemáš, můžeš dokreslit.
- ❖ Víte, proč Francouzi jedí slimáky? – Protože nemají rádi rychlá jídla...
- ❖ Víte, co je to maximální hubenost? Když učitel biologie ukáže na konci hodiny na žáka a řekne: „Nezapomeňte tu kostru odnést do kabinetu.“
- ❖ Víte, jak jezdí normální člověk výtahem do třináctého patra? No přece zmáčkne 13. A jak jezdí do třináctky programátor? Zmáčkne 1, pak 3 a zuřivě hledá enter...

„Hurvínku, to od tebe nebylo hezké. Mánička upekla bábovku a ty jí za to rozbiješ okno kamenem. „To nebyl kámen, taťuldo,“ brání se Hurvínek, „to byla ta bábovka.“

Do saloonu vběhne kovboj a povídá popíjejícímu farmáři: „Vaši ženu nabral na rohy býk!“ Farmář nic.

Kovboj silnějším hlasem: „Býk vám nabral na rohy ženu!“

Farmář: „Já slyším, ale nemohu se smát, bolí mě zub.“

Ptá se učitelka Pepička: „Který pták je nejchytřejší?“

„Vlaštovka“

„Proč zrovna vlaštovka?“

„Protože v září, na začátku školního roku, odlétá.“

„Příteli, tak jsem slyšel, že jste se oženil.“

„No jo, už mě nebavilo vysedávat po hospodách.“

„No a co teď?“

„Teď už mě to zase baví!“

Maminka přijde domů a zeptá se Pepička: „Pepičku, proč jíš ty peníze?“
„Vždyť jsi mi je dala na oběd!“

Matikářka: „Umíte v rovnici odstranit závorku?“

Pepíček: „Tak pokud je napsaná gumovacím perem...“

„Letos Vánoce nebudou!“ říká maminka Pepičkovi.
„A proč ne?“ zhroutí se Pepíček.
„Řekla jsem Ježíškovi, že jsi byl celý rok hodný, a on umřel smíchy!“

Pepíček říká: „Tati, já nemohu najít na obloze Velký vůz.“ Tatínek odpoví: „Tak ho nehledej, už je asi v garáži.“

O hodině zeměpisu se paní učitelka ptá Pepička, kde leží Afrika, a Pepíček odpoví, že na mapě.

Josef Švestka, 8.A, Adam Andrš, 6.A, zdroj: vtipy.net

Řešení křížovek: 1. – půlhodinu, 2. – Milke shake

Fotografie z pohřbu anglické královny od Alice Bartoňové z 8.B, přihlášená do soutěže o nejlepší fotku z prázdnin.

